

DE BEVRIJDING (Deel 3)

De periode 17 april 1945 t/m 25 april 1945

De eerste twee dagen na de bevrijding 24 en 25 april 1945

In de twee dagen na de bevrijding van de bewoners van de buurtschap De Glind, thuisbasis van de Rudolphstichting, sneuvelden nog vijf Canadese soldaten. Zij kwamen niet meer thuis, terwijl veel uithuisgeplaatste kinderen, mede dankzij hen, gelukkig wel weer thuis zijn gekomen. Deze Canadese Jongemannen kenden de Rudolphstichting vast niet en hebben met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid nooit gehoord van de droom van dominee Rudolph en dit unieke Jeugdorp. Met deel 3 van *De bevrijding* willen we het verleden eren en deze jongemannen een plek geven in de geschiedenis van dit unieke dorp. **Alfred Hager** heeft gelijk als hij nog wat mist aan het oorlogsmonument. Het is nog niet af. Er is nog werk te doen voor de Rudolphstichting, voor de belangenvereniging, voor de zorgaanbieders en voor allen die met dit dorp te maken hebben.

Introductie

TO LIVE IN THE HEARTS OF THOSE WE LOVE IS NOT DIE

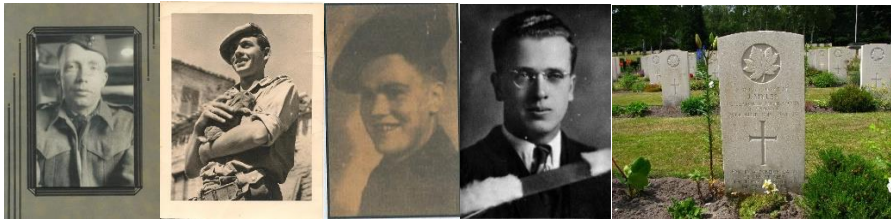
Deze tekst staat op de grafsteen van luitenant **Frank Richard Perrett**. Frank stierf op woensdag 25 april 1945 op de leeftijd van 23 jaar aan zijn verwondingen, opgelopen tijdens gevechtshandelingen op 24 april in de bossen van De Glind nabij Klein Moorst. Hij werd tijdelijk begraven in Gorssel en in januari 1946 werd hij herbegraven op de Erebegraafplaats van de Canadezen in Holten. Zijn graf werd na de oorlog geadopteerd door een Nederlandse familie uit Holten. Frank is een van de vijf soldaten die, volgens de dodenlijst van de gemeente Barneveld, is gesneuveld in de Glind. Maar wie zijn die jongemannen die voor de vrijheid van de bewoners van de buurtschap De Glind en voor al le oud-bewoners van de Rudolphstichting in die tijd hebben gevochten en hun leven gegeven? In samenwerking met het Informatiecentrum van de Erebegraafplaats van de Canadezen in Holten hebben we ze een gezicht kunnen geven. Van **John Myles** hebben we helaas geen foto, maar we hebben wel zijn grafsteen met de volgende tekst:

FAR IN A FOREIGN LAND HE LIES AT REST, THE LORD WILLED IT SO. HIS TASK IS DONE.

Deze teksten op grafstenen raken je en als je dan ook nog de biografieën leest van deze jongemannen dan gaan ze voor je leven. John was bijvoorbeeld vrachtwagenchauffeur en loodgieter en hij was lid van The Church of England. Hij trouwde op 28 december 1939. Zijn vrouw, zijn ouders en zijn broers en zuster raakten hem kwijt in een vreemd land. Hij was een van de vijf die in De Glind en omgeving is gesneuveld.

Fotogalerij

Dit zijn de vijf waar het over gaat.

A

B

C

D

E

- A. **Alfred French**, geb. 21 juli 1918 te Vancouver. Hij sneuvelde op 24 april 1945. Hij was 26 jaar.
- B. **Frank Richard Perrett**, geb. 31 augustus 1921 in Vernon. Hij overleed aan zijn verwondingen op 25 april. Hij was 23 jaar.
- C. **George Francis. Votary**, geb. 3 mei 1925 in Perth Road Village. Hij sneuvelde op 25 april 1945. Acht dagen voor zijn twintigste verjaardag.
- D. **Norman Llewellyn Prideaux**, geboren in Toronto. Hij sneuvelde op 23 april 1945. Hij was 25 jaar.
- E. **John Myles** (geen foto, zie grafsteen), geboren 20 juli 1918 in Shettleton, Glasgow Schotland. Hij sneuvelde op 25 april 1945. Hij was 26 jaar.

We vertellen het verhaal van twee van hen, **Alfred French** en **Frank Richard Perret**, aan de hand van de aantekeningen van **Howard N. Petersen**. Hij was ooggetuige tijdens het gevecht dat plaats vond in de bossen van De Glind en de nabije omgeving.

Hij schrijft: *'We kregen een melding dat er Duitsers in een bos zaten. De commandant stuurde een vrijwilligerspatrouille van in totaal elf man sterk. We gingen met drie carriers en een Saskatchewan Light Infantry carrier met daarop een Vickers machinegeweer op pad. We maakten een aanvalsplan hoe de verborgen vijand zou moeten worden aangevallen. Toen we terugkeerden naar de carriers, werd Lt. Frankie Perret, commandant van de patrouille, getroffen door het vuur uit een machinegeweer. Hij werd onmiddellijk uit de vuurlinie gehaald en geëvacueerd door de jongens van een van de carriers. Een Saskatchewan Light Infantry schutter had een flits van mitrailleurvuur uit het bosgebied gezien. Hij sprong op zijn carrier en schoot met zijn machinegeweer op het gebied waar hij de flits had waargenomen. We besloten daarna tot de aanval over te gaan, maar het vijandelijk vuur bleef uit. Don MacNeil, Alfie French en ikzelf benaderden de positie waar het Duitse machinegeweervuur vandaan kwam vanaf de rechterflank. We waren nog maar net 200 meter onderweg of er klonk een schot van de vijand. Alfie French werd geraakt. Don en ik probeerden ons zo laag mogelijk te houden. We pakte Alfie en sleepten zijn lichaam en gevechtsuitrusting mee. Toen we ver genoeg buiten vuurafstand van de vijand waren probeerde ik Alfie eerste hulp te geven. Ik kon echter geen teken van leven ontdekken. Ik voelde geen polsslag meer. Er was geen spoor van bloed. Hij was recht in het hart geschoten. Ongeveer 10 minuten nadat Alfie werd geraakt hebben we zijn lichaam achtergelaten en hebben kruipend onze carriers bereikt. We hebben het aanvalsplan afgeblazen en hebben rapport uitgebracht aan de commandopost in De Glind. De volgende dag werd een patrouille naar de bosrijke omgeving gestuurd met tankondersteuning om de vijand te verdrijven en het stoffelijk overschot van Alfie te bergen.'* (Bron: Informatiecentrum Canadese Erebegraafplaats Holten)

Zo maar een verhaal wat we aangereikt kregen en dat een beeld schetst van de dagen na de bevrijding van dit Jeugddorp. Mocht u eens tijd over hebben, bezoekt u dan de Canadese Erebegraafplaats in Holten. Het is het waard om even bij stil te staan. Achter elk van de 1394 graven schuilt een indrukwekkend verhaal. In het Informatiecentrum Canadese Begraafplaats wordt de gedachte aan hen die vielen levend gehouden met persoonlijke verhalen, anekdotes en foto's, vaak door nabestaanden geschonken. Ontdek hier hoe Noordoost Nederland bevrijd werd en kom meer te weten over de gesneuvelde militairen en hoe het ereveld tot stand is gekomen.

Wie weet zien we de wens van Alfred Hager in de nabije toekomst nog eens uitkomen: Het embleem van de Seaforth Highlanders op het oorlogsmonument in De Glind als eerbetoon aan hen die gesneuveld zijn in De Glind.

Wordt vervolgd

Jaap Krediet en Rieke Visser